Dosarul nr. 5r-38/2026
(4-26045985-15-5r-10042026)

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

28 octombrie 2026 **orașul Vulcănești**

Judecătoria Cahul (sediul Vulcănești)
În componenţa completului de judecată:
Președintele şedinţei, judecător: Camerzan-Rotaru Ludmila
Grefier: Șerban Irina
cu patriciparea:
Petiționarului Talpă Ion
în lipsa:
Agentului constatator Chihai Eduard

a examinat în ședință de judecată publică, în limba de stat, contestația depusă de petiționarul *Talpă Ion*, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria numărul MAI07 413444 din data de 03 aprilie 2026, întocmit în baza art.354 alin.(1) Cod contravențional și a deciziei de sancționare,

a c o n s t a t a t:

Prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI07 413444 din 03 aprilie 2026 și decizia de sancționare, a agentului constatator din cadrul IP Cantemir, Chihai Eduard, contestatarul Talpă Ion a fost recunoscut vinovat și sancționat pentru comiterea contravenției prevăzute de art.354 alin.(1) Cod contravențional.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI07 413444 din data 03 aprilie 2026 și decizia de sancționare inclusă în acesta, la data de 06 aprilie 2026, petiționarului Talpă Ion a depus contestație.

În motivarea contestației petiționarul Talpă Ion a indicat că, nu este de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție, deoarece fapta nu a fost dovedită prin probe concludente. În conținutul acestuia lipsesc dovezi obiective, cum ar fi înregistrări sau martori direcți. Cele consemnate reprezintă doar afirmațiile neconfirmate. Procesul-verbal a fost întocmit cu încălcarea prevederilor legale, fără stabilirea clară a situației de fapt.

În drept, petiționarul își întemeiază contestaţia în baza prevederilor art. 443 Cod contravențional, *și solicită* anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI07 413444 din 03 aprilie 2026 şi încetarea procesului-contravențional.

În ședința de judecată petiționarul Talpă Ion a susținut contestația pe deplin. A declarat că la data de 03.04.2026 în fața IP Cantemir între 2 persoane s-a iscat un conflict. El a stopat mașina și a coborît, a vorbi cu persoanele cu ton normal. Nu era agresiv, nu a vorbit cu cuvinte necenzurate. A achitat amenda, deși nu recunoștea vina, pentru a evita probleme la executorul judecătoresc.

În ședința de judecată agentul constatator din cadrul IP Cantemir Chihai Eduard nu s-a prezentat - a fost citat legal despre data, locul şi ora examinării cauzei, prin intermediul citației cu aviz de recomandare, a depus cererea privind examinarea în lipsa sa, astfel instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Audiind opinia părții, examinând contestația, studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speța dedusă judecății, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația, reieșind din considerente ce urmează a fi expuse infra.

Fiind investită cu soluționarea contestației, instanța de judecată verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, legalitatea si temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, instanța reține următoarele:

Sub prim aspect instanța de judecată se va expune asupra respectării termenului de contestare a deciziei agentului constatator de sanționare a petiționarului.

Potrivit art.448 alin.(1) Cod contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1] alin.(8).

La caz, materialele dosarului relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la 03 aprilie 2026, în prezența *petiționarului* și la aceeași data a fost emisă decizia de sancționare a acestuia. La data de 6 aprilie 2026 a fost depusă prezenta contestație, prin urmare contestația a fost depusă cu respectarea termenului prevăzut de art.448 Cod contravențional.

Cu referire la *legalitatea* procesului-verbal, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întm asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art.443 al Codului contravenţional sunt impuse imperativ agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

Analizând conținutul procesului-verbal cu privire la contravenţie încheiat de agentul constator în privinţa lui Talpă Ion prin prisma prevederilor art. 443 Cod contravenţional coroborat cu art. 445 Cod contravenţional, instanţa de judecată a ajuns la concluzia că a fost întocmit cu respectarea cerinţelor stabilite de art.443 Cod contravenţional.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvîrşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Conform art.7 Cod contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art.8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. (2) Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art.10 Cod contravenţional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracţiunea, săvîrşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională. Pentru a se constata existenta unei fapte contravenţionale şi, implicit, pentru a se antrena răspunderea contravenţională a unei persoane este necesar a se dovedi comportamentul ilicit al acesteia, prin întrunirea cumulativă a laturii obiective şi a celei subiective a contravenţiei, cu atât mai mult cu cât Curtea Europeana a Drepturilor Omului a decis includerea contravenţiilor, ca regulă, în materia penală.

Potrivit art.374 alin.(2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției.

Potrivit art.378 alin. (1) Cod Contravențional, în procesul contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională este obligată să asigure părților și altor participanți la proces deplina exercitare a drepturilor procesuale în condițiile prezentului cod.

Conform art.395 alin.(1) pct.2 Cod Contravențional, instanța judecă contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.

În baza art.400 alin.(1) Cod contravențional, contravențiile prevăzute la art. 228-243 se constată şi se examinează de către poliţie. (2) Sunt în drept să examineze cauze contravenţionale şi să aplice sancţiuni în limitele competenţei funcţionarii publici cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, care exercită atribuţiile poliţiei şi sunt împuterniciţi cu asemenea atribuţii conform fişei postului. Nomenclatorul funcţiilor şi al competenţelor de examinare a cauzelor contravenţionale şi de aplicare a sancţiunilor se aprobă prin ordinul ministrului afacerilor interne.

Conform art.425 alin. (1) Cod contravențional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire

la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În conformitate cu art.440 alin.(1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Potrivit art.375 alin.(3) Cod Contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Potrivit art.381 alin.(2) din Codul contravenţional, orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanță independentă, imparțială, legal constituită, care să acționeze în conformitate cu prezentul cod. (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art.441 alin. (1) lit.a) din Codul Contravențional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Pentru a putea fi incriminată comiterea unei contravenții este necesar ca agentul constatator să dovedească existența unei componenţe de contravenție prevăzută nemijlocit în partea specială a Codului contravențional.

În ședința de judecată s-a stabilit că, la 03 aprilie 2026 a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție în privința petiționarului Talpă Ion în baza art.354 alin.(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 6 unități convenționale, ceia ce constituie suma de 300 lei și 3 puncte de penalizare.

În cazul de faţă, agentul constatator acuză contravenientul în săvârșirea contravenției prevăzute de art.354 alin.(1) Cod contravențional și anume huliganismul nu prea grav, adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.

Instanța reține că, organul care a aplicat sancțiunea administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului - verbal.

Astfel, simpla constatare a faptului de către agentul constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de probă – pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Instanța remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

La caz, Talpă Ion este învinuit pe faptul că, la data de 03 aprilie 2026, ora 13:01, aflîndu-se pe str. Testimițeanu, 2, or.Cantemir, s-a exprimat cu expresii necenzurate în adresa altor persoane trecătoare, prin ce a comis contravenție prevăzută de art.354 alin.(1) Cod contravențional.

La caz, se constată că întru susținerea vinovăției înaintate, agentul constatator nu a anexat la materialul contravențional nici o probă, care ar demonstra săvârșirea faptei contravenționale de către Talpă Ion, și anume că, a numit-o pe careva persoane cu cuvinte necenzurate și a manifestat un comportament neadecvat față de acești persoane.

Sub aspectul dat, instanța relevă că mențiunile indicate în procesul-verbal cu privire la contravenție, poartă un caracter declarativ, neavând suport probatoriu de fapt, respectiv în contextul art. 461 Cod contravențional, această împrejurare, face incompatibilă menținerea în vigoare a actului de constatare și sancționare a contravenției.

În contextul expus, instanța reiterează că în vederea determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat contravenientul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod

constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea dacă o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național – potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de contravenient atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

Așadar, în ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atâta timp cât amenda este un mijloc de constrângere a contravenientului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Ținând cont de cele trei criterii menționate mai sus, fapta de care este învinuit Talpă Ion reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Așadar, cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți ale procesului contravențional.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija v. Spania*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franța* (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România*, 15 februarie 2007, § 30).

Pe fundalul celor descrise, instanța relevă că în cauză există un dubiu care nu a fost înlăturat prin administrarea altor probe (*spre exemplu imagini video, plângerea victimei, declarațiile victimei, martorilor*), dubiu care profită contravenientului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, instanța reține că acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Instanța reține că la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție nu au fost acumulate probe concludente și pertinente, ce ar demonstra faptul contravenției și anume, nu a fost stabilit că Talpă Ion, la data de 03 aprilie 2026, ora 13:01, aflîndu-se pe str. Testimițeanu, 2, or.Cantemir, s-a exprimat cu expresii necenzurate în adresa altor persoane trecătoare, ar fi

încălcat ordinea publică și prin aceasta a săvârșit contravenția prevăzută de art.354 alin.(1) Cod contravențional, acuzația agentului constatator purtând un caracter declarativ şi formal.

În aceste condiţii, elucidarea tuturor împrejurărilor menţionate au o mare importanţă la examinarea corectă a cauzei contravenţionale ceea ce agentul constatator a omis la momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie neîntemeiat a întocmit în privinţa contravenientului proces-verbal contravenţional, ultimul fiind sancţionat neîntemeiat, ceea ce este inadmisibil.

Prin urmare, reieșind din considerentul că, la materialele dosarului nu există probe care ar dovedi existența faptei contravenționale și ar proba vinovăția în comiterea acesteia de către petiționar instanța de judecată conchide în sensul admiterii contestației, anulării deciziei agentului constatator și încetării procesului contravențional.

În final, examinând argumentele invocate în susținerea contestației, în coroborare cu materialele procedurii contravenționale şi normele materiale şi procesuale ce reglementează domeniul vizat, instanța concluzionează că, contestația înaintată urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului verbal cu privire la contravenție seria MAI07 413444 din 03.04.2026, și a deciziei emise în baza lui şi încetării procesului contravenţional pornit în privința lui Talpă Ion în baza art. 354 alin. (1) Cod contravențional, din lipsa faptului contravenției.

În conformitate cu art.448, art.460-462 Cod Contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația înaintată de petiționarul Talpă Ion.

Se anulează decizia agentului constatator din cadrul IP Cantemir, Chihai Eduard asupra cauzei contravenționale emisă în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria și numărul MAI07 413444 din data de 03 aprilie 2026 întocmit în privința lui Talpă Ion, în baza art.354 alin.(1) Cod contravențional și se încetează procesul contravențional, în legătură cu lipsa faptului contravenției.

Hotărârea este cu drept de recurs la Curtea de Apel Sud în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul (sediul Vulcănești).

Președintele ședinței,
Judecător **Ludmila Camerzan-Rotaru**